

**A Magyar Köztársaság nevében !**

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2010. évi december hó 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

**í t é l e t e t :**

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2009. április hó 23. napján kihirdetett B.210/2008/18.. számú **ítéletét megváltoztatja**, a vádlott cselekményét a Btk.166.§./1/ bekezdés, Btk.16.§-a szerinti emberölés büntette kísérleteként minősíti.

A vádlottat ezért 5/öt/ évi börtönre és 5/öt/ évi közügyektől eltiltásra **í t é l i**.

A kényszergyógyításra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 3.750.- /Háromezer-hésszázötven/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott visel.

**I n d o k o l á s :**

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság B.210/2008/18. számú ítéletében bűnösnek mondta ki a vádlottat életveszélyt okozó testi sértés büntetében (Btk. 170.§ (1), (6) bekezdés I. fordulat). Ezért 3 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Beszámítást alkalmazott, elrendelte a vádlott alkoholisták kényszergyógyítását, határozott a bűnjelekről, továbbá a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész súlyosabb minősítés megállapítása, és súlyosabb büntetés kiszabása érdekében, a vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.214/2008/4-I. számú átiratában elsőként jelezte, hogy a felmentő rendelkezések az írásba foglalt ítéletből kimaradtak, ennek okának a tisztázását kérte, majd érdemi indítványában fenntartotta az ügyészi fellebbezést. Indítványozta, hogy az ítéltábla változtassa meg a cselekmény

minősítését emberölés büntettének kísérletére, majd a fő- és mellékbüntetést súlyosítsa.

A másodfokú nyilvános ülésen megjelentek az érintettek, és fellebbezéseiket fenntartották.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a tényállás kiegészítését tartotta szükségesnek, ezután kifejtette érveit a téves minősítés, és a nem szakszerű jogi indokolás kapcsán. Álláspontja szerint a vádlott eshetőleges szándéka átfogta a halálos eredmény lehetőségét. Indítványozta ezért az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a tényállás és az indokolás kiegészítése után a vádlott cselekményének minősítését emberölés büntette kísérleteként, e mellett pedig a fő-és mellékbüntetés súlyosítását, míg a kényszergyógyítás mellőzését.

A védő a súlyosításra irányuló ügyészi érvek ellenében az enyhítő körülményekre hivatkozva enyhítést kért.

A vádlott az utolsó szó jogán elmondta, hogy megbánta a tettét, ami az alkohol-fogyasztása miatt következett be.

Az ítélőtábla, mint másodfokú bíróság a Be. 348.§ (1), (2) bekezdése szerinti felülbírálat során a védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak, míg az ügyészi fellebbezést, illetőleg a fellebbviteli főügyészség átiratában írtakat alaposnak találta.

Az ítélőtábla is észlelte, amit a fellebbviteli főügyészség elsőként jelzett átiratában, ez pedig a felmentő rendelkezések hiánya, amelyek nem szerepelnek az elsőfokú ítéletben, holott a vádhatóság több bűncselekmény elkövetésével vádolta meg a terheltet. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség 1., 2., 3., 4., 5., 6. vádpontjaiban a terheltet az édesanyja sérelmére elkövetett több rendbeli személy elleni (a Btk. 170.§ különböző bekezdéseibe ütköző testi sértés büntett kísérlete) bűncselekményekkel vádolta. Ennek azonban sem a kihirdetett rendelkező részben ( Be. 257.§ (4) bekezdés), sem az írásban indokolt ítélet rendelkező részében (Be. 258.§) nincs írásos nyoma. Konkrétan annak, hogy adott bűncselekmények vádja alól a megyei bíróság felmentette a vádlottat. Viszont kétségtelenül az ítélethirdetéskor elhangzott, mivel a rendelkezésre álló, majd utóbb beszerzett iratokból egyértelműen ez kiderül, ahogy az is, hogy az érintettek tudomásul vették ezt a rendelkezést. A tényállás tartalmazza azon vádirati pontokat amelyekben marasztalás nem történt, majd az indokolás 8. oldalán olvasható utalás arra, hogy „**tanú 5** ezen alkalmakkor bármilyen sérülést szenvedett volna el, megállapítani nem lehetett”, majd a 14. oldal utolsó bekezdésében, hogy „a felmentő rendelkezések a Be. 6.§ (3) bekezdés b./ pont, 331.§ (1) bekezdésén alapulnak, melyekkel kapcsolatos részletes indokolást a megyei bíróság mellőzte a Be. 259.§ (1) bekezdésében írtakra figyelemmel”.

Az ítélet tábla megkereste fenti probléma tisztázására az elsőfokú bíróságot, aki válaszában informatikai problémával magyarázta, hogy nem teljes az ítélet. Ezt látszik igazolni a jegyzőkönyv is, amely szerint a felmentő rendelkezéseket az ügyész tudomásul vette, majd a vádlott terhére jelentett be fellebbezést az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt kiszabott börtönbüntetés súlyosítása végett, míg a vádlott és védőjének fellebbezése enyhítésre irányult.

Mindezeket egybevetve az ítélet tábla részleges felülbírálatra alkalmasnak találta a fellebbezett ítéletet, hiszen kikövetkeztethető, hogy jogerős felmentő rendelkezések születtek, amelyek kapcsán az elsőfokú bíróságnak kell a szükséges intézkedéseket - jogerősítő záradék - megtennie az iratok visszaérkezését követően.

Fenti eljárási anyagi és eljárásjogi problémát tehát az elsőfokú bíróságnak kell rendeznie, azonban az ítélet felülbírálatát nem befolyásolják ezek a körülmények.

Az eljárási szabályokat az elsőfokú bíróság betartva, megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást. A beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében is megvizsgálta, s azok helyes, logikus értékelésével, törvényes mérlegelésével állapította meg a tényállást, amely csupán az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján szorul kiegészítésre.

**Tanú 2** sértett a bántalmazás következtében a jobb homlokának szeme fölötti ferde, 12 cm hosszúságú vágott sebzését, a homlokcsont 6 cm-es nyílt törését - melynek törésvonala ráterjedt a szemüregcsontra, járomcsont 6 cm-es nyílt törését - melynek törésvonala ráterjedt a szemüregcsontra, járomcsontra és a falcsontra - szenvedte el agyvízcsorgással és orrvérzéssel.

A sérülések külön-külön és összességükben is 8 napon túl gyógyultak, tényleges gyógytartamuk 3 hónapban jelölhető meg.

A homlokcsont nyílt törése közvetlen életveszélyes sérülésnek minősül, a halál bekövetkezésének reális lehetősége fennállt.

Fenti korrekcióval az elsőfokú tényállás minden szempontból megalapozott, melyre alapíthatta a másodfokú bíróság is a határozatát a Be. 351.§ (1) bekezdése értelmében, a (2) bekezdés b./ pontjára és a Be. 352.§ (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel.

A vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű.

A megyei bíróság a tényállást alapvetően a vádlott előadása alapján állapította meg - aki együttműködött az eljárásban -, majd indokolásában kitért arra, hogy mely személyi bizonyítékokat nem lehetett a tényállás megállapításánál, a lényegi körülményeknél érdemben figyelembe venni. A sértettnél a bizonytalansága, illetve emlékezetének hiányosságai, a többi tanúnál pedig azért, mert nem voltak közvetlen észlelői az eseményeknek. Ami az elsőfokú bíróság rendelkezésére állt az az

igazságügyi orvos szakértői vélemény, amelynek állásfoglalását, megállapításait felhasználta. A személyi, okirati, tárgyi bizonyítékok értékelése teljes körű, a mérlegelés aggálytalan, a logika szabályainak megfelelő, abban hibát a másodfokú bíróság nem észlelt.

A vád képviselője a levont jogi következtetésekkel nem értett egyet, ami a jogi minősítést illeti.

Helyénvaló az a fellebbviteli főügyészési észrevétel, hogy a szakértői bizonyítás ebben az ügyben megtörtént, a szakértői megállapítások egyértelműek és határozottak, tehát a szakértői oldalról semmiféle kétség fel nem vetődik. A tényállásban olvasható, hogy a fejsze fokával irányzott ütést közepes-nagy erővel a sértett fejére mérte a vádlott, amely nagy erő esetén alkalmas lett volna a kialakultnál súlyosabb sérülés okozására.

Ezzel szemben a tárgyalás anyagává tett véleményben az áll, hogy az elkövetés eszköze, az alkalmazott erőbehatás, az érintett testtájék, az elkövetési mód alapján közvetlen életveszély vagy a halál bekövetkezésének reális lehetősége fennállt.

Összességében nézve a rendelkezésre álló adatok alapján az ítéletábrának is az az álláspontja, hogy a cselekmény minősítése téves, a kifejtett jogi indokolással nem feleltethető meg. Hiszen az elsőfokú bíróság is elfogadta bizonyítékként a szakértői anyagot, azonban az okfejtéséhez nem illeszthetőek, viszont figyelmen kívül hagyni sem lehet.

A tekintetben, hogy a fejsze fokával történt a bántalmazás kifogás nem emelhető másodfokon sem, hiszen a bizonyítékok mérlegelését ebben a körben megtette a megyei bíróság, felülmérlegelésre pedig másodfokon törvényes lehetőség nincs.

Rámutat arra az ítéletábra, hogy a szakértői megállapítás - a már említettek szerint - egyértelműen tartalmazza, hogy az adott eszközzel, módon és körülmények között a tényállásban rögzített testtájékot támadva a közepes-nagy erejű erőbehatásnál a vádlott által megvalósított ütés akár halálos eredménnyel is járhatott volna. Ebben a szakkérdésben rendkívül határozott volt a szakvélemény.

Nem elég azzal foglalkozni, hogy a sértett fejének mely részét sértette az eszközös támadás, hanem a szakértői véleménynek azt a részét is oda kell rendelni, miszerint ilyen erőbehatással milyen következményei lehetnek a személy elleni támadásnak.

Jelentősége van a vádlott ittas állapotának nyilvánvaló, aki felfokozott indulati állapotban volt az elfogyasztott alkohol hatására. Utólag nyilatkozta azt, hogy az italozása befolyásolta, az önhibájából eredő ittas állapota azonban nem menti őt a felelősség alól.

Egy lendülettel, rögtönös mozdulattal, a fejsze fokával fejbe vágta a sértettet a vádlott. Adott esetben a tárgyi ismérvek a meghatározóak, és ezekből kell kiindulni a cselekmény minősítésénél.

Számos olyan objektív körülmény merült fel - eszköz, erőbehátás, testtájék, elkövetési mód -, amely olyan alaphelyzetet teremt, amelyből csak arra lehet következtetni, hogy a terheltnek számolnia kellett azzal, hogy a sérülésekbe belehalhat a megtámadott személy, de közömbös maradt.

Ekként eshetőleges szándéka átfogta a halálos eredmény lehetőségét.

Ezért hibás alapvetően a megyei bíróság okfejtése, hiszen minden ismerv amellet szól, hogy a cselekmény *helyes minősítése* emberölés büntettének kísérlete (Btk. 166.§ (1) bekezdés, 16.§)

Az eltérő minősítés miatt új büntetéskiszabása vált szükségessé.

Az élet elleni cselekmény büntetési tétele súlyosabb, 5-15 évig terjedő szabadságvesztés, ezzel együtt azonban a tényállásban írt cselekmény ugyanaz, míg a minősítése eltérő.

A megyei bíróság a büntetéskiszabási tényezőket feltárta, mellőzendő azonban az elkövetés eszközének veszélyessége a súlyosító körülmények közül, figyelemmel a megváltoztatott minősítésre. Olyan súlyú enyhítő körülmény, amely enyhítő szakasz alkalmazását indokolná a vádlott esetében ilyen tárgyi súly mellett, nem állapítható meg, és tetтарыos büntetés kiszabása indokolt. Jelen esetben a szerencsén múlt, hogy visszafordíthatatlan, halálos eredmény nem következett be, tekintettel a vádlott már említett felfokozott indulati és ittas állapotára.

Viszont valamennyi körülmény értékelésével a törvényi minimumban meghatározott 5 év börtönbüntetés (Btk. 43.§ a./ pont) szükséges és arányos joghátrány, amely kellőképpen szolgálja a generális és speciális prevenciót. Ehhez igazodik a másodfokon kiszabott mellékbüntetés tartama a Btk. 53-55§ (1) bekezdésére figyelemmel.

Az elsőfokú bíróság a Btk. 75.§ szerint kényszergyógyítását rendelte el a vádlottnak. Ez az intézkedési 2010. május 1. napjától nem alkalmazható, mivel a 2009. évi LXXX. tv. hatályon kívül helyezte. Ezért az ítéletábla a Btk. 2.§-ára figyelemmel az elbíráláskor hatályos jogi szabályozás alapján ezt a rendelkezést mellőzte.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, ezért az ítéletábla a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság ítéletét - a minősítést illetően - megváltoztatta a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján, míg egyebekben a Be. 371.§(1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költségről szóló ítéleti rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén nyugszik.

G y ő r , 2010. december hó 7. napján

Dr. Kovács Tamás sk.  
a tanács elnöke

Dr. Csák Csilla sk.. Miklós Mária sk.  
a tanács tagja, előadó a tanács tagja

**Z á r a d é k :**

Ez az ítélet és a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2009. április 23. napján kelt B.210/2008/18. számú ítélete meg nem változtatott részében jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2010. december hó 7. napján

. Kovács Tamás sk.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül

kiadó: